

“Τα Θαύματα, απόδειξη της αιωνίου ζωής”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το διήμερο 30 Ιουνίου και 1 Ιουλίου, εορτάστηκε στην Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας η μνήμη των Αγίων Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού. Την παραμονή της εορτής το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρικό εσπερινό στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων Βεροίας.

Ανήμερα της εορτής το πρωί ο Σεβασμιώτατος λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων στο Νησί Ημαθίας.

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμα του κατά τον Πανηγυρικό Εσπερινό ανέφερε μεταξύ άλλων: «Δίκαιοι εἰς τόν αἰῶνα ζῶσι καί ἐν Κυρίῳ ὁ μισθός αὐτῶν», λέγει ὁ σοφός Σολομών, ὅπως ἀκούσαμε πρὶν ἀπὸ λίγο στὰ ἱερά ἀναγνώ-σματα τῆς ἐορτῆς τῶν ἁγίων Ἀναρ-γύρων. Οἱ δίκαιοι, δηλαδή οἱ εὐσεβεῖς, ζοῦν αἰώνια καί ἀπολαμ-βά-νουν τὴν ἀμοιβή τους ἀπὸ τόν Κύ-ριο.

[ΔΕΙΤΕ ΕΔΩ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ](#)

Καί ὁ λόγος τοῦ σοφοῦ βασιλέως ἐπιβεβαιώνεται στίς ἱερές μορφές τῶν δύο ἐορ-τα-ζομένων ἁγίων. Ἐξη-σαν οἱ ἅγιοι Κοσμάς καί Δα-μια-νός πρὶν ἀπὸ δεκαεπτὰ αἰῶνες στή Ρώμη καί μαρ-τύ-ρησαν, γιατί ἦταν χριστιανοί καί θε-ράπευαν τούς ἀνθρώπους δω-ρεάν, προσφέ-ρο-ντας τίς ἰατρικές τους γνώσεις καί διδάσκοντάς τους συγχρόνως τὴν πίστη στόν Χριστό.

Μαρτύρησαν διὰ λιθοβολισμοῦ, μέ ἓνα φρικτό καί ἐπώδυνο μαρ-τύριο, καί οἱ διώκτες τους ἀσφα-λῶς θά πίστευαν ὅτι θανατώ-νο-ντάς τους θά διέγραφαν γιά πάντα τό ὄνομά τους καί τή μνήμη τους. Ὅμως ἀπέ-τυχαν στίς σκέψεις καί τίς ἐλ-πίδες τους, γιατί ὄχι μόνο δέν ἔσβυσαν τά ὀνόματα τῶν δύο ἱα-τρῶν ἀπὸ τή μνήμη καί τίς ψυ-χές τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά ἔγινε ἡ ἀγάπη τους γι' αὐτούς πιό ἰσχυρή, ὁ σεβασμός τους μεγαλύτερος καί ἡ μνήμη τους αἰωνία.

Οἱ διώκτες τους ξεχάστηκαν. Τά ὀνόματά τους κανεῖς δέν τά θυ-μᾶται. Ποιοί ἦταν αὐτοί πού τούς δίκασαν καί τούς ἔκριναν ἐχθρούς τοῦ κράτους, γιατί δέν ἐφάρμοζαν δῆθεν τούς νόμους τοῦ αὐτοκρά-το-ρα καί δέν προσκυνοῦσαν τούς ψεύτικους θεούς τῶν εἰδώλων ἀλλά τόν Χριστό, κανεῖς πλέον δέν ξέρει. Ὅμως τά ὀνόματα τῶν δύο ἱατρῶν, τοῦ Κοσμά καί τοῦ Δα-μιανοῦ, πού εὐεργέτησαν τό-σους ἀνθρώπους στή Ρώμη, ὄχι μόνο τά θυμοῦνται οἱ ἄνθρωποι μέχρι σήμερα καί θά τά θυμοῦνται στούς αἰῶνες, ἀλλά τά τιμοῦν καί προστρέχουν σ' αὐ-τούς ζητώντας τή χάρη καί τή βοή--θειά τους.

Καί δέν τή ζητοῦν μόνο, ἀλλά καί τή λαμβάνουν. Γιατί διαφο-ρε-τικά δέν θά προσέ-τρε-χαν σ' αὐ-τούς, δέν θά τούς πα-ρακαλοῦσαν καί σή-μερα νά τούς θε-ραπεύσουν ἀπὸ τίς ἀσθέ-νειές τους. Γιατί διαφορε-τικά δέν θά συγκε-ντρω-νόμασταν καί ἐμεῖς σήμερα στόν ἱερό ναό τους γιά νά προ-σευχηθοῦμε στή μνήμη τους καί νά ζητήσουμε τή μεσιτεία τους πρός τόν Θεό.

«Δίκαιοι εἰς τόν αἰῶνα ζῶσι καί ἐν Κυρίῳ ὁ μισθός αὐτῶν».

Ζοῦν, λοιπόν, αἰώνια οἱ ἅγιοι Κο-σμάς καί Δαμιανός, γιατί ἔξη-σαν στή γῆ μέ εὐσέβεια, τηρώντας τόν νόμο καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ μέ πίστη, καί ἀπέδειξαν αὐτή τους τὴν πίστη ὄχι μόνο μέ τά ἔργα τῆς ἀγάπης τους πρός τούς πάσχοντες

συνανθρώπους τους αλλά και μέ τό μαρτύριό τους.

Ποιά είναι όμως ή ανταμοιβή τους από τόν Θεό στήν όποία άνα-φέρεται ό σοφός Σολομών; Είναι ή αιώνια ζωή.

Τήν αιώνια ζωή έπιθυμούμε και έπι-διώκουμε άνέκαθεν οί άνθρω-ποι, άνε-ξάρτητα από θρησκεΐες και ιδεο-λογίες. Όλοι θέλουμε νά ζή-σου-με αιώνια και προσπαθοΰμε μέ ποικίλους τρόπους νά τό έπι-τύ-χου-με. Αύτός όμως πού μπορεί νά μάς χαρίσει τήν αιώνια ζωή, γιατί είναι ό μόνος αιώνιος και αύτός πού μάς δημιούργησε, γιά νά τήν απολαύσουμε και έμεΐς οί άν-θρω-ποι, είναι μόνον ό Θεός. Και ό Θεός τήν προσφέρει μόνο σέ όσους τόν γνω-ρί-ζουν και τόν πιστεύουν, σέ όσους θέλουν νά είναι μαζί του και άγω-νίζονται γι' αύτό άκολου-θώντας τίς έντολές του από τήν επίγεια ζωή. Γιατί αιώνια ζωή, όπως λέγει ό ίδιος ό Χριστός, είναι νά γνω-ρί-ζει ό άνθρωπος τόν Θεό και τόν Χριστό. «Αύτη έστιν ή αιώ-νιος ζωή, ίνα γινώσκωσί σε τόν μόνον άληθινόν Θεόν και όν απέσταλκας Ίησοΰν Χριστόν». Και ή γνώση τοΰ Θεοΰ περνά μέσα από τίς έν-το-λές του και τήν τήρησή τους, αύ-τές πού τήρησαν και οί έορ-τα-ζό-μενοι άγιοι Άνάρ-γυ-ροι και γι' αύτό απολαμβάνουν τήν αιώνια ζωή κοντά στόν Χρι-στό.

Απόδειξη τής αιωνίου ζωής πού απολαμ-βάνουν είναι και τά θαύ-ματα πού έπιτελοΰν διά τής χά-ρι-τος τοΰ Θεοΰ. Διότι, εάν δέν ύπῆρ-χαν, εάν δέν απολάμβαναν οί ίδιοι τήν κοινωνία τοΰ Θεοΰ, δέν θά ήταν δυνατόν νά θαυμα-τουρ-γοΰν και νά θεραπεύουν τίς ασθέ-νεις εκεί-νων πού τούς έπικα-λοΰ-νται.

Άδελφοί μου, ό λόγος τοΰ σοφοΰ Σολομώντος, «δίκαιοι εις τόν αϊ-ῶ-να ζῶσι και έν Κυρίῳ ό μισθός αυ-τῶν», και τό παράδειγμα τής ζωής τῶν άγίων ένδόξων Άναργύ-ρων Κοσμᾶ και Δαμιανοΰ, ᾶς προ-βλη-ματίσουν και έμάς.

Άς προσπα-θή-σουμε και έμεΐς, χω-ρίς νά έπη-ρε-αζόμαστε από όσα συμβαίνουν γύρω μας, χωρίς νά έπηρεαζό-μα-στε από τήν άμαρτία και τήν άδια-φορία γιά τόν Θεό πού πλεονάζει· χωρίς νά έπηρεα-ζό-μαστε από εκεί-νους πού πολε-μοΰν τήν πίστη στόν Χριστό και τήν Έκκλησία και έπιδιώκουν νά τήν βγάλουν από τή ζωή τῶν άν-θρώπων, νά ζοΰμε σύμφωνα μέ τό θέλημα τοΰ Θεοΰ, νά ζοΰμε μέ σε-βασμό στίς έντολές του, νά ζοΰμε δείχνοντας έμπρα-κτα τήν άγάπη μας στους άδελ-φούς μας, όπως έκαναν και οί έορ-ταζόμενοι άγιοι Άνάργυροι, γιά νά άξιωθοΰμε και έμεΐς τής αιωνίου ζωής και τοΰ μι-σθοΰ πού χαρίζει ό Κύριος σέ όσους τόν πιστεύουν αλλά και τόν άκο-λουθοΰν.

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμα του κατά την Θεία Λειτουργία ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ζηλοΰτε δέ τά χαρί-σμα-τα τά κρείτ-τονα». Μόλις προχθές έορτά-σαμε τή

μνήμη τοῦ ἁγίου ἐν-δόξου ἀπο-στόλου Παύ-λου, τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς το-πικῆς μας Ἐκκλη-σί-ας, αὐτοῦ πού κήρυξε τόν Χριστό στήν περι-χή μας.

Ὅμως ὁ ἀπόστολος Παῦ-λος δέν ἔπαυσε ποτέ νά κη-ρύτ-τει στήν Ἐκκλησία μας, γιατί τόν ἀκοῦμε σχεδόν σέ κάθε θεία λειτουργία μέσα ἀπό τίς ἐπιστολές του. Τόν ἀκοῦμε νά μᾶς νουθετεῖ καί νά μᾶς καθοδηγεῖ. Τόν ἀκούσαμε καί σήμερα νά μᾶς προτρέπει νά ζη-τοῦ-με καί νά ἐπιδιώκουμε τά ὑψηλότερα χαρίσματα.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουμε ἀπό τή φύση μας φιλοδοξίες. Ἐπιδιώ-κου-με νά ἀποκτήσουμε ἀγαθά καί χα-ρίσματα πού ἔχουν ἄλλοι συνάν-θρω-ποί μας, τούς ὁποί-ους μάλιστα κάποιες φορές ζηλεύουμε ἢ καί φθο-νοῦ-με γι' ὅσα ἔχουν.

Ὅμως ὁ Θεός ἔδωσε σέ ὅλους μας χαρίσματα, μᾶς λέγει σήμερα ὁ ἀπόστολος Παῦλος, γι' αὐτό καί δέν πρέπει νά ἀσχολούμεθα μέ τό τί ἔχουν οἱ ἄλλοι, ἀλλά μέ τό τί μπορούμε νά ἀποκτήσουμε ἐμεῖς. Καί ὅλοι ἔχου-με τή δυνατότητα νά ἀποκτή-σου-με, ἂν ἀγωνισθοῦμε καί προ-σπα-θήσουμε, τό μεγαλύ-τε-ρο ἀπό ὅλα τά χαρίσματα. Καί αὐτό δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τήν ἀγά-πη, ἡ ὁποία εἶναι ἀνώτερη ἀπό κά-θε χάρη, ἀνώτερη ἀπό κάθε ἀρετή, γιατί μᾶς κάνει νά ὁμοιάζουμε μέ τόν Θεό, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀγάπη.

Γι' αὐτό καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς συστήνει: «ζηλοῦτε τά χαρί-σμα-τα τά κρείττονα». Δέν θά πρέ-πει δηλαδή νά ζηλεύουμε τά χαρί-σματα πού ἔχουν οἱ ἀδελφοί μας. Δέν θά πρέπει, δηλαδή, νά ζηλεύ-ου-με αὐ-τούς πού θεραπεύουν ἄν-θρώπους ἢ μιλοῦν ὅλες τίς γλῶσ-σες ἢ ἐρμηνεύουν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ.

Ὅλα αὐτά εἶναι καλά καί ὠφέ-λιμα, ἀλλά πά-νω ἀπό αὐτά εἶναι ἡ ἀγάπη, καί αὐτήν θά πρέπει νά ἐπιδιώκουμε καί νά προσπαθοῦμε νά ἀποκτή-σουμε ὅλοι μας.

Αὐτήν τήν ἀγάπη διέθεταν μαζί καί μέ ἄλλα χαρίσματα οἱ ἑορτα-ζόμενοι σήμερα ἅγιοι προστάτες τῆς ἐνορίας σας, οἱ ἅγιοι Ἀνάρ-γυροι Κοσμάς καί Δαμιανός.

Ἰατροί οἱ δύο τι-μώ-με-νοι ἅγιοι, δέν ἄν-τι-μετώπισαν τήν ἐπι-στή-μη καί τήν εἰδι-κό-τη-τά τους ὡς ἐπάγ-γελ-μα μόνο ἀλλά καί ὡς δια-κονία στόν συν-άν-θρω-πο. Τήν ἀντι-με-τώ-πισαν ὡς ἔκφραση καί προσφορά ἀγάπης πρὸς τόν ἀδελφό τους, ἔστω καί ἐάν δέν τόν γνώ-ρι-ζαν, ἔστω καί ἐάν ἀ-πλῶς τόν συνά-ντη-σαν στόν δρόμο, ὅπως συνέ-βη μέ τόν καλό Σαμα-ρεῖ-τη.

Αὐτοί ἔσπευ-δαν σέ ὅσους εἶχαν ἀνάγκη, ἔσπευ-δαν κυρίως σέ ἐκεί-νους πού δέν εἶχαν τά χρήματα γιά νά ἐπι-σκεφθοῦν ἕναν ἱατρό καί προσέ-φε-ραν τίς γνώ-σεις τους, προσέ-φε-ραν τή βοήθειά τους, χω-ρίς νά ζητοῦν ἀνταπόδοση.

Τήν ἀντα-πόδοση ὅμως πού δέν περίμεναν ἀπό τούς ἀνθρώπους, τήν ἔλα-βαν ἀπό

τόν Θεό. Διότι ὁ Θεός, ὅπως μᾶς δίδαξε ὁ Χρι-στός μέ τήν παραβολή τῶν ταλάντων, προσ-θέ-τει τάλαντα σέ ἐκείνους τούς δούλους του οἱ ὁποῖοι ἀξιο-ποιοῦν καί καλ-λιεργοῦν ἐκεῖνα πού τούς ἐμπιστεύεται. Καί οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι ἀξιοποίησαν καί καλ-λι-έρ--γησαν τό τάλαντο τῶν γνώσεων καί τῆς ἱατρικῆς ἐπιστή-μης καί ἀπέδωσαν τούς καρ-πούς ὅχι στόν ἑαυτό τους ἀλλά στόν Θεό. Γι' αὐτό καί ὁ Θεός στό ἕνα τους τάλαντο τούς πρόσ--θεσε καί ἄλλο ἕνα, τό χάρισμα τῶν θαυ-μά-των, τούς ἔδωσε δη-λα-δή τή χάρη του, ὥστε νά μποροῦν νά θερα-πεύουν ὅχι μόνο μέ τήν ἐπιστήμη τους τίς ἀσθέ-νειες τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά καί μέ τή χάρη του τίς ἀνία-τες ἀσθένειες πού δέν θερα-πευε ἡ ἐπιστήμη τους.

Ἀλλά ἐπειδὴ καί αὐτό τό χάρισμα τῶν θαυ-μά-των καί τῶν ἰάσεων τό διαχειρίσθηκαν οἱ ἅγιοι Ἀνάρ-γυ-ροι μέ σύνεση καί ταπείνωση καί δέν τό χρησιμοποίησαν γιά τήν προ--σωπική τους προβολή καί δό-ξα, γι' αὐτό ὁ Θεός τούς ἔδωσε καί ἕνα ἀκόμη χάρισμα, τούς κατέ-στη-σε κλη-ρο-νόμους τῆς βασιλείας του καί μετόχους τῆς αἰωνίου ζωῆς, καί τούς ἀξίωσε νά ἀπολαμ-βά-νουν τήν τιμή καί τή δό-ξα ὅχι μόνο στόν οὐ-ρανό ἀλλά καί στή γῆ, ὅπου συνε-χίζουν νά ἐπι-τε-λοῦν θαύ-ματα μέ τή χά-ρη του.

Τιμώντας τους, λοιπόν, σήμερα ἄς παρακινηθοῦμε ἀπό τό παρά-δειγμα τῆς ἀγάπης τους καί ἄς ἀγωνισθοῦμε νά κατακτήσουμε καί ἐμεῖς αὐτό τό μέγα χάρισμα, τό ὁποῖο μᾶς ἀνυψώνει μέχρι τόν θρόνο τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἡ ἀγάπη, καί ζητᾶ ἀπό μᾶς τήν ἀγάπη τόσο πρὸς Ἐκεῖνον ὅσο καί πρὸς τούς ἀδελφούς μας.

Δέν ἔχει σημασία ἂν ἐμεῖς δέν μποροῦμε νά προσφέρουμε τήν ἀγάπη μέ τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο τήν προσέφε-ραν οἱ ἅγιοι Ἀνάρ-γυροι, μποροῦμε ὅμως νά τήν προσ-φέρουμε μέ ὅποιον τρόπο ἔχει τή δυνατότητα ὁ καθένας μας, ὥστε δι' αὐτῆς νά ἀξιωθοῦμε τῆς σω-τη-ρίας καί νά γίνουμε κληρο-νό-μοι τῆς αἰω-νίου ζωῆς, ὅπως ἔγιναν καί οἱ τιμώμενοι ἅγιοι Ἀνάρ-γυροι, οἱ ἅγιοι Κοσμᾶς καί Δαμιανός. Εἶχαν τήν ἐπιστήμη, ἀλλά αὐτή τήν ἐπιστήμη τήν ἀξιοποίησαν ὅχι γιά νά βγάλουν τά πρὸς τό ζῆν ἀλλά γιά νά βοηθήσουν τόν συνάνθρωπο. Ἐτσι αὐτή τήν ἐπιστήμη, τήν κατ' ἄνθρωπο, τήν αὗξησε ὁ Θεός μέσα στή χάρη πού τούς ἔδωσε, τή χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος, γιά νά ἐπιτελοῦν καί ἐν ζωῇ θαύματα ἀλλά καί τώρα πού βρίσκονται στόν οὐρανό νά θεραπεύουν ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι προστρέχουν μέ ἐμπιστοσύνη στή χάρη τήν ὁποία ἔχουν καί ζητοῦν τή βοήθεια γιά τίς ἀσθένειές τους. Καί πράγματι τήν λαμβάνουν, ἀδελφοί μου.

Ἄς τήν ἐπιζητήσουμε καί ἐμεῖς αὐτή τή χάρη μέ ταπείνωση καί πάνω ἀπό ὅλα μέ τήν ἀγάπη πού διέθεταν οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι.